

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ МАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ В МОСКВІ

У Московському Будинку вчених 28 жовтня відбулася прес-конференція, присвячена успішному здійсненню польоту автоматичної станції «Луна-16» і доставці на Землю місячного ґрунту. У прес-конференції взяли участь найвидатніші радянські вчені, інженери, творці космічної техніки, а також представники радянської і зарубіжної преси.

Прес-конференцію, скликану Академією наук СРСР і Міністерством закордонних справ СРСР, відкрив президент Академії наук СРСР М. В. Келдіш. Про будову автоматичної станції «Луна-16», її політ на Місяць і доставку на Землю місячного ґрунту розповів доктор технічних наук В. Є. Ішєвський. Відомий учений геохімік О. П. Виноградов присвятив свій виступ першим підсумкам аналізу місячного ґрунту і перспективам вивчення Місяця і планет Сонячної системи.

Вчені відповіли на численні запитання представників преси. (ТАРС).

Рік видання XI № 131 (1299).

СУБОТА, 31 жовтня 1970 року

Ціна 2 коп.

II пленум ЦК ЛКСМУ України

Виховувати свідомих борців за справу комунізму

Школа! Вона дає кожному з нас знання, вчить любові до рідної Вітчизни, вручас півтону у велике життя. Ленінський комсомол є активним помічником школи в справі навчання і виховання підрастаючого покоління. Своєю часту комсомол разом з учительством стояв на чолі масового руху за ліквідацію неписьменності, він брав найдіяльнішу участь у здійсненні переходу до семирічної, а згодом — восьмирічної обов'язкової освіти.

«Якщо користуватися шкільною термінологією, — відзначав на Всесоюзному з'їзді вчителів у 1968 році Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, — то можна сказати, що найсуворіший вчитель — історія поставила нашої країні за предмет «Народна освіта» найвищий бал».

Ще більш відповідальна робота чекає на комсомольців тепер, коли здійснюється перехід до загальної середньої освіти. Це відкриває широкий простір для молодіжної ініціативи, енергії, пошуку.

Велика розмова про важливі завдання, які ставлять перед школою Комуністична партія і Радянський уряд, відбулася 28 жовтня на II пленумі ЦК ЛКСМУ України.

З доповіддю про завдання комітетів комсомолу республіки по дальшому організаційно-політичному зміцненню шкільних комсомольських організацій і підвищенню їх ролі в навчально-виховному процесі виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто.

Комсомол України, сказав доповідач, постійно тримає в центрі уваги діяльність учнівських колективів, мобілізує шкільну молодь на боротьбу за глибокі і міцні знання, допомагає партійним організаціям, педагогам у формуванні в учнів високої комуністичної свідомості і моралі. Сьогодні на Україні майже третина всіх першорядних комсомольських організацій припадає на середні і восьмирічні школи. Вони об'єднують більше мільйона юнаків і дівчат — кожного четвертого комсомольця республіки. В стінах школи до ВЛКСМУ вступає щорічно близько 500 тисяч піонерів і школярів. Майже 70 процентів тих, хто повністю його лави, свій перший комсомольський гарт проходять саме в учнівському колективі. Тому організаційно-політичне зміцнення шкільних комсомольських організацій, дальший розвиток громадської активності, ініціативи і самодіяльності учнівської молоді мають дуже велике значення.

XVI з'їзд ВЛКСМУ, XXI з'їзд комсомолу України визначили шляхи дальшого вдосконалення роботи комсомольських організацій загальноосвітніх шкіл, з новою силою підкреслили їх роль у навчанні і вихованні учнів. Серед 18 ти-

сяч шкільних комсомольських організацій республіки чимало таких, які стали справжніми ватажками у своїх колективах, активними помічниками вчителів у боротьбі за глибокі і міцні знання учнів, підготовці їх до самостійного трудового життя. Саме такими є комсомольські організації багатьох шкіл Ворошиловградської, Донецької, Миколаївської, Полтавської, Хмельницької, Чернігівської та інших областей. Завдання комітетів комсомолу полягає в тому, щоб всебічно вивчати і поширювати досвід кращих.

Одним з важливих факторів беззапартійності первинної організації є чітка дія всіх її ланок, зокрема, комсомольських груп, класних комсомольських організацій. Комітети комсомолу республіки провели певну роботу по створенню і забезпеченню успішної діяльності цих низових ланок. Сьогодні в школах республіки налічується більш як 28 тисяч класних комсомольських організацій, 25 тисяч комсомольських груп, що дає хороші можливості для ефективного впливу на широкі кола учнівської молоді.

З почуття особливої відповідальності слід ставитися до вступу шкільної молоді в комсомол. В цій справі в республіці є багатий і цінний досвід. У більшості шкіл створені гуртки по вивченню Статуту ВЛКСМУ і історії славітих справ комсомолу, проводяться вечори, на яких учням в урочистій обстановці вручають комсомольські квитки, дають перші доручення. Проте тут потрібен вдуманий, надзвичайно точний підхід. Діловитість, серйозність має поєднуватися з урочистістю, емоційністю, хвилюючими ритуалами, щоб день прийому в комсомол був справжнім святом для учнів, їх вчителів та батьків. У цьому велика роль відводиться райкомам, міськкомам комсомолу, де завершується тривалий і відповідальний процес підготовки неписьманої молоді до вступу в ряди ВЛКСМУ.

Поліпшення всієї діяльності комсомолу у шкільній мірі залежить від політичної зрілості, організаційних здібностей і творчої ініціативи активістів. Їх треба виховувати з піонерського віку, більше уваги приділяти старшокласникам, краще використовувати з цією метою палаци, будинки піонерів і школярів та інші позашкільні заклади. Неодмінною умовою повноцінного життя комсомольського колективу є залучення кожного юнака, кожної дівчини до участі в громадському житті.

Промовець наголосує на необхідності посилення зв'язків комсомолу з педагогічними колективами, озброєння вчителів знаннями комсомольської роботи, її теорії і практики, специфіки.

Особливо це стосується такої категорії вчителів, як організатори позакласної і позашкільної роботи. Комсомол повинен виховувати в молоді глибоку повагу до професії вчителя, брати активну участь у комплектуванні педагогічних навчальних закладів.

Одним з провідних в діяльності шкільних комсомольських організацій завдань є підвищення їх ролі в боротьбі за глибокі і міцні знання учнів. Адже найміцніше покоління школярів переступить поріг XXI століття як основна творча сила нашого суспільства. Їм, майбутнім робітникам і хліборобам, ученим і конструкторам, інженерам і лікарям, утверджувати торжество комунізму, втілювати в життя наукові

ідеї, які сьогодні здаються фантастичними. Ось чому комітети комсомолу, учнівські комсомольські організації повинні виховувати в школярів свідоме, відповідальне ставлення до оволодіння знаннями, інтерес до науки і техніки, готувати кожного до майбутньої трудової діяльності.

Розвитку у дітей допитливості, нахилів і здібностей, прищепленню любові до науки сприяють учнівські наукові товариства, гуртки. Цікавий досвід їх діяльності нагромаджено у Кривській, Херсонській, Запорізькій областях, м. Києві. Широкий відгук серед школярів знайшов заклик партії і комсомолу — оволодівати основами сільськогосподарської техніки, Велику роботу в цьому напрямку проводить комітет комсомолу Харківщини, Львівщини, Вінниччини, Чернігівщини.

Турботою комсомолу має стати створення при промислових підприємствах, колгоспах і радгоспах, відділеннях «Сільгосптехніки» технічних станцій на громадських засадах і клубів для підлітків. Треба ширше залучати до творчої роботи з учнями молодих учасників, спеціалістів народного господарства, організувати візські і районні наукові об'єднання старшокласників, проводити науково-практичні конференції, влаштовувати виставки технічної творчості школярів.

Особливу увагу слід приділяти сільській школі. Підсумки дворічної «Комсомол — сільській школі» свідчать про великі можливості в цій справі. Комсомольсько-молодіжними, студентськими будівельними загонами введено в дію десятки шкіл, сотні спортивних залів, майстерень. Визначені доріжкою напрямки діяльності і надалі мають залишитися нашою конкретною програмою дій.

В умовах науково-технічного прогресу, продовжує О. С. Капто, особливо зростає роль і значення школи в трудовому вихованні молоді. Все більшого поширення набувають такі форми трудового виховання, як учбові цехи і лінії на підприємствах, учнівські виробничі бригади на селі, табори праці і відпочинку старшокласників.

Значне місце в доповіді було приділено питанням ідейного виховання школярів.

Завдання полягає в тому, щоб вселяти сприйнятливості і творчому вивченню ними основ суспільних наук, найповніше використовувати для цього весь арсенал різноманітних форм і методів позакласної та позашкільної виховної роботи. Необхідно, зокрема, постійно дбати про досконалення політичної інформації учнів — однієї з найцінніших, найоперативніших форм пропаганди політичних знань. Цікаві форми цієї роботи запроваджені в школах Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Львівської областей, м. Києва. Оперативна політична інформація повинна стати турботою кожної шкільної комсомольської організації. Вона має сприяти глибокому розумінню учнями зовнішньої і внутрішньої політики КПРС, зростанню суспільно-політичної активності всіх школярів.

Комсомольським організаціям шкіл належить багато зробити в зв'язку з Всесоюзним Ленінським записком «Ми справді Леніна і партії вірні». Особливу увагу слід приділяти залученню старшокласників до вивчення ленінської теоретичної спадщини. Необхідно, зокрема, ширше використовувати такі форми вивчення праць вождя, як науково-теоретичні семінари, конференції, Ленінські уроки.

Значну увагу в доповіді тов. Капта

приділено військово-патріотичному, а також інтернаціональному вихованню шкільної молоді, фізичному загартуванню учнів, зміцненню матеріально-технічної і спортивної бази шкіл.

Далі доповідач говорить про необхідність і надалі вдосконалювати комсомольське керівництво піонерськими дружинами і загонами. В 1972 році відзначатиметься 50-річний ювілей дитячої комуністичної організації. Комсомол має допомогти юним ленинцям у тому, щоб це свято вони зустріли новими і цікавими справами.

Новий навчальний рік, на початку якого працює наш пленум, говорить на закінчення О. С. Капто, проходить під знаком підготовки до XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду КП України. Належить скласти звіт перед партією про виконання її директив у галузі народної освіти. Справа честі, обов'язок комітетів комсомолу республіки — перетворити кожен учнівський осередок у життєдіяльний, бойовий, політично зрілий, організаційно міцний колектив, спроможний повести за собою молодь до нових звершень в опануванні висотами науки і техніки.

Від імені комсомольців і молоді республіки доповідач запевнив рідну Комуністичну партію і Радянський уряд, що Ленінська Комуністична Спілка Молоді України докладе всіх зусиль, щоб виховати підрастаюче покоління гідних будівельників комуністичного суспільства.

В обговоренні доповіді взяло участь 18 промовців. Пленум ЦК ЛКСМУ по даному питанню прийняв відповідну постанову.

Пленум ЦК ЛКСМУ України заслухав інформацію про діяльність бюро і секретаріату ЦК ЛКСМУ за період між I і II пленумами, затвердив склад постійних комісій ЦК ЛКСМУ.

На пленумі розглянуто організаційні питання. В зв'язку з переходом на партійну роботу від обов'язків члена бюро і секретаря ЦК ЛКСМУ звільнено Т. В. Главак. Переведено з кандидатів у члени ЦК ЛКСМУ і обрано членом бюро і секретарем ЦК ЛКСМУ Г. Д. Максименка. В зв'язку з переходом на партійну роботу звільнено від обов'язків кандидата в члени бюро і завідуючої відділом пропаганди і культурно-масової роботи ЦК ЛКСМУ Г. М. Менжерес. Завідуючим відділом пропаганди і культурно-масової роботи ЦК ЛКСМУ затверджено В. П. Прокопенка.

На пленумі виступили кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК КП України Ф. Д. Овчаренко, секретар ЦК ВЛКСМУ Т. О. Куценко

В роботі пленуму ЦК ЛКСМУ взяли участь відповідальні працівники ЦК КП України, керівники ряду республіканських міністерств і відомств.

(РАТАУ).

НАШЕ НАТХНЕННЯ І ПРАЦЯ-ПАРТІЙНОМУ З'ІЗДОВІ!

СПЛЕТІНЬ СТАЛЕВИХ ХАЗЯЇ

Серцем будови називають побужанні лавальний цех майбутнього нікелевого заводу. Сюди зараз спрямовані всі артерії допоміжних цехів і

служб будівництва. І зводити його доірали людям молодим — з руками сильними й зав'язаними юним. А серед кращих, тих, хто закоханий у велику первенця кольорової металургії області, обов'язково називають комсомольсько-молодіжну бригаду монтажників Миколи Запоротнього.

Два роки працює передовий колектив на будові. Та трудовий характеристичний його можна позаздрити — постійно всі члени бригади перевиконують змінні норми. Так, у минулому місяці вони виконали план монтажних робіт на 130 процен-

тів, що означає 62 тони змонтованих металевих конструкцій.

Впереджаючи всі плани і графіки, зводять каркас лавального цеху Анатолій Ішаев, Петро Солгик, Микола Ленкин та їх друзі. Як заявив Микола Запоротній, саме в такому темпі бригада зобов'язалась працювати весь період до з'їзду.

О. СОКОЛЮК.
с. Побужань
Голованівського району.

КОЖЕН ДРУГИЙ

У бригаді Миколи Чалапка-радиста. Хлопці почувають себе мало не на своєму небі. І на те є підстави. Адже за успіхи у вирощуванні просапних їх колектив занесено на районну Дошку пошани. Це тим приємніше, що кожен другий тут у віці до тридцяти.

А рубезі у механізаторів були високими. Достить згада-ти, що лиш за останні роки урожайність на їх полях зросла чи не на чверть. Причини

успіху очевидні. Бо зусилля хлопців з ланки Миколи Жебика тісно поєднуються з підвищенням спеціальними підготовками. Усі, у кого немає середньої освіти, навчаються у вечірній школі, останні — заочники технікумів.

Хоча надворі осінь, особисті календарі кожного третього в них відлічують дні наступної весни. Іх бригада вже відярала разуюк січня.

М. ГРАБОВ.
Колгосп «Зоря»
Оуцфривського району.

НОВИНИ

П'ятиріччя — мільйони

Палац культури імені Жовтня гостинно прийняв учасників другого пленуму Кіровоградської обласної ради Весесозного товариства винахідників та раціоналізаторів.

Завдання, які поставив дирекційний ЦК КПРС перед народним господарством, є першочерговими для кожного члена ВТВР. Прохід виконання цих завдань першочерговими організаціями та про завдання на майбутнє говорив у своїй доповіді голова обласної ради ВТВР І. Білан. Винахідники та раціоналізатори заводу тракторних гідроагрегатів було названо в числі кращих, а ось на заводі «Червона зірка» кількість раціоналізацій, що впроваджені у виробництво, значно знизилася.

Представники організацій, на чий адресу були зроблені зауваження, доповіли про заходи, які намічаються по усуненню хиб у роботі.

На пленумі прийняте рішення — широко розгорнути соціалістичне змагання між організаціями ВТВР, внести у фонд п'ятиріччя за рахунок впровадження винаходів і раціоналізацій сім мільйонів карбованців.

В. ШЕВЧЕНКО.

КОНКУРС СТРОЙОВОЇ ПІСНІ,

присвячений 52-й річниці від дня народження Ленінського комсомолу, відбувся в Кіровоградській СШ № 4. Піонерські загони зібралися у вестибюлі школи. Дався команда приготуватися до конкурсу. Першим пройшов загін піонерів 5-А класу. А потім демонстрували своє вміння крокувати з піснями в строю загони 7-А, 7-В, 7-Б, 7-Г та шостих класів.

Чітке виконання команд, знання дефізу вирішило перше місце за піонерським загonom 5-А класу. На другому місці піонери 5-Б, на третьому — 6-Б класів.

В шкільному конкурсі на виконання комсомольської пісні переможцями були учні 10-Б класу, музично-вокальний ансамбль якого виконав пісню «Гренада».

В. КУЗНЕЦОВ, старший піонервожатий СШ № 4, м. Кіровограда.

Ювілей —

В „ЮВІЛЕЙНОМУ“

У Новоукраїнському Палаці культури «Ювілейний» відбувся «вогник», присвячений 52-й річниці народження Ленінського комсомолу.

З святом присутніх тепло вітали секретар райкому комсомолу В. Головенко, секретар райкому партії М. В. Яценко. Вони побажали молоді найкращих трудових успіхів, доброго здоров'я.

Оригінальною музично-хореографічною композицією «Шість орденів на прапорі комсомолу» вітали комсомольці учні місцевої СШ № 6. Пісня, танець тут були своєрідною сторічкою часопису героїчних справ комсомолу.

Ведуча молодіжного вогника, директор Рівнянського Будинку піонерів Антоніна Мурзіна дає мікрофон учасникам. Кожному з них задала питання на столі були записані конкурсні питання. Хто розповідає про своє перше комсомольське доручення, хто про свою любиму вчительку, а кому й припало заспівати комсомольську пісню. Ці пісні підхоплюють всі присутні, і вони лунають в сплетінні юнацьких та дівочих голосів.

Кращим виконавцем задала були вранчів сувеніри.

С. БРОВЧЕНКО, Новоукраїнка.

Новий комбінат

Новий пральний комбінат відкрито в Кіровограді по вулиці Карла Лібкнехта. В роботі підвідувачам допомагає Раїса Василівна Леонтівна. Хоча в її розпорядженні десяток машин, вона чудово справляється з своїми обов'язками, ще й встигає дати добру пораду.

Б. НАУМЕНКО.

НАША ДОРОГА, довжиною в 14 днів, напизала на себе незабутні зустрічі, міста та села братньої Польщі. Взагалі, сучасні польські міста — це будівельні майданчики з ажурними стрілами підйомних кранів, що, як стрілки велетенського годинника показують прекрасний час соціалістичної дійсності.

У Варшаві ми, радянські туристи, в першу чергу відвідали музей В. І. Леніна. Чудовий зал, де експонуються документи, фотознімки та репродукції, що характеризують діяльність Ілліча у період його перебування в Польщі.

Національний музей у Варшаві перегорнув перед нами трагічні і героїчні сторінки історії польського народу. Глибоко запали нам всім в душу слова польського спортсмена Яна Кусочинського, які викарбувані своєрідним епіграфом до експозиції музею: «Легко про Батьківщину говорити, важче боротись, а ще важче страждати за неї».

Квіти. До їхнього нелюсткового вогню ми доповнили вогонь наших сердець, коли поклали троянди на могилу перших жертв фашизму — мужних захисників Вестерплатто.

Пам'ятник героям вирішений в оригінальній композиції. Вся тема його пророкує немилучий розгром фашистським загарбникам. Ніщо не може зламати волю народу, який любить свою землю, котрий хоче жити в мирі і праці, любові і щасті.

Близько 800 тисяч людей майже всіх європейських національностей томилась в застінках концтабору «Майданек». Його розміщення, планування бараків, всіх допоміжних служб — це система продуманої жорстокості, варварства. Шибениця

стояла поряд на видюці. Випозаючи з своїх «нічліжок», в'язні кожного ранку бачили нові жертви. Ні в дощ, ні в спеку шибениця не пустувала.

Газова камера, газова піч... Вони залишилися такими, як і 28 років тому. Вмонтоване віконце в стіну дозволяло езекутору спостерігати, як... гинуть в'язні, якими набивали дощенту камеру.

Потім — Мальборкський замок хрестоносців. Він вражає масивністю конструкції, характерною для середньовіччя.

Але найбільше нас зачарувала Польща сьогоднішня. Висотні журні будинки, зелені пунктирні стрімких вулиць, що підкреслюють цілком сучасну композицію нових районів.

НОТАТКИ ПРО ПОІЗДКУ В БРАТНЮ ПОЛЬЩУ

Молодь. Наші ровесники всюди вітали нас ширими посмілками і відкритими теплими поглядами. До речі, заслуговує на увагу практика філологічної підготовки у вузах. Як правило, кожен студент після закінчення вузу володіє однією або двома іноземними мовами.

Студентська молодь непогано обізнана з культурним, спортивним життям і економікою нашої країни. Третій семестр у них — теж трудовий.

Ці нотатки збереглися у мой пам'яті, як чудові пелюстки прекрасної троянди дружби. Дружби наших народів. Дружби міцної і широкі.

М. КРАСКОВСЬКИЙ, перший секретар Добро-величківського райкому комсомолу.

Хоч учні Бобринського профтехучилища і детально проходять курс «Сільськогосподарські машини» у майстернях училища, та подивіться їх у роботі — куди корисніше. Тому чергове заняття — прямо в полі. Його проводить заслужений вчитель профтехосвіти УРСР З. О. Сивокін (третя справа).

Фото В. КОВПАКА.

Ольга Іванівна з Новомиргородського району задумалась. Я пильно дивився в її ще досить жваві очі і думав, що в її сімдесят років вона має вигляд не зовсім старої жінки.

Правда, наша бесіда про різні явища в природі в певній мірі скувала її рухи, бо вона твердо вірила в бога і його чудеса.

— Все — від бога, — тихо сказала Ольга Іванівна, наче підсумовуючи свої враження від нашої розмови. — Бог може зробити все, що завгодно, і ніяка наука тут не допоможе.

— Ви так посилаєтесь на бога, тому що мало знаєте про ті чудеса, які може створити сама природа. І не треба їй ніякої сили божої. Ось послухайте.

— В літній день 1813 року мешканці Італії побачили, як з боку моря насувається густа грозова хмара. Опієдні вона закрила гори, сховалась сонце, і колір хмар з блідо-рожевого ставав вогненно-червоним. Серед дня потемніло, що довелося запалювати лампи. Вдарив грім. З неба падали великі краплини червонової рідини. Мешканці злякалися. Одні з них прийняли рідину за кров, інші — за розплавлений метал. Але всі вважали, що це «кара божя» за їх гріхи.

— Як бачите, Ольга Іванівна, — звернувся до співбесідниці, — не треба ходити за тридев'ять земель, не треба звертатись до того, що було чотири тисячі років тому, як про це пише біблія. Такий «чудесний дощ» пройшов всього десь 150 років тому.

— Не знаю. Але ті горючі про «червоний дощ», — неспішно сказала вона, — а я знаю про божу допомогу, коли він послав голодним людям «манну з неба».

— А хіба це правда, що вони були голодні? Чого ж ви не згадали і про те, що цим «голодним людям» надігла «манна», і вони, вередуючи, вимагали від бога м'яса. І послав він їм дощ з перепелів...

— Так, так, це правда, — оживилась жінка.

— Коли правда, то дозволяє назвати вам декілька «м'ясних» дощів. Але знайте, не треба забиратись в давнину. Звернемось до останніх 70—80 років, по суті, до тих років, коли ви жили на світі.

В минулому столітті в Данії протягом 20 хвилин під час грози на землю сипались морські раки. Літом 1933 року на Далекому Сході, в районі села Кавалерова, розміщеного в 50 кілометрах від Тихого океану, пройшла гроза. І коли

дощ ущух, на полях залишилося багато морських медуз.

Надзвичайно були вражені мешканці станції Ціліна Ростовської області, коли одного разу з дощової хмари випали на вулиці риби, яких розводили колгоспи в місцевих ставках.

Всі ці приклади непоодинокі. Мешканці Норвегії, Данії, Шотландії багато разів одержували з неба даровану їжу у вигляді «дощів з оселедців». Зовсім недавно, в 1949 році такий «рибний дощ» випав над берегами Нової Зеландії.

ПРО „МАННУ З НЕБА“

ДІАЛОГ З ВИРУЮЧОЮ

дії. Разом з краплями дощу на землю падали тисячі рибинки.

Не скриваючи здивування, захоплено слухала моя співбесідниця про незвичайні явища, або, як вона називала, чудеса. Потім задумалась.

— А хіба це правда? — неспішно запитала вона, піднімаючи очі. — Про «манну небесну» в біблій написано...

— Згоден. Про неї тільки написано, а про те, що я вам розповів, можуть підтвердити ті люди, які ще зараз живуть і на власні очі спостерігали незвичайні чудеса. Виходить, що тут, напевне, щось робиться не від бога.

В природі ми спостерігаємо немало загадкових явищ, які здаються для нас дивними, але всі вони пояснюються природними причинами. В літню спеку на перегрітій землі часто виникають невеликі завихрення. Неважко помітити, що стовп повітря, який крутиться, тягне в себе порох, суху траву, па-

пір і піднімає високо в небо. Але під час грози завихрення утворюють смерч, який піднімає з землі навіть важкі предмети вагою в декілька тонн.

В першому випадку такий смерч підняв в повітря велику кількість червоного ґрунту, який змішався із краплями дощу і впав на землю у вигляді червоної води. В інших випадках смерч пронісся над водою, захопив її разом з рибою, медузами, раками і відніс далеко, щоб там кинути на землю у вигляді «чудесного» дощу.

Як бачите, вітер здатний переносити найрізноманітніші предмети на далекі віддалі. Як тут не згадати про ураган в Марокко, який пройшов в 1904 році. Зруйнувавши великі склади з пшеницею в Північній Африці, вітер підхопив зерно, поніс його через Середземне море і, висипав його на голови людей одного містечка Іспанії.

Ще більш загадковим подія стала в одному з сіл Тульської області. За селом люди постелили саморобне полотно для вибілювання на сонці. Вітер закрутив його, підняв вгору і поніс над землею. За багато кілометрів мешканці сусіднього села аж роти відкрили від несподіванки, коли побачили, що тут же, прямо на їх очах, з неба падали десятки полотниць довжиною по 30—40 метрів.

Неважко здогадатися, що коли в біблій і згадується про «манну з неба», то, напевне, описане подібне явище, коли вітром піднято високо до хмар насіння рослин, подібного до манної крупи, і потім розсіяно це зерно на землю. А люди розцінюють це цілком звичайне, природне явище, як дар божий.

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

— Так пояснює ці явища наука. — Може, воно й так, — про себе промовила жінка і, піднявши очі, додала: — Ви, молоді, багато знаєте, а я вже стара. Люди кажуть, і я повторюю, а хтозна, де правда. Ви багато читаете, все знаєте, а я про подібні чудеса перший раз чую. Цікаво ви про все розповідаєте. Думаю, що ви ще зайдете до мене при нагоді...

П. РЯБОН, м. Кіровоград.

Відточують майстерність

Нещодавно в Москві проходила Весесозна конференція «В. І. Ленін і комуністичне виховання молоді», в якій взяли участь і представники нашої області — перший секретар ОК ЛКСМУ М. Д. Сиротюк та голова бюро обласної комісії по пропаганді знань серед молоді П. Д. Марченко.

На початку жовтня була проведена респуліканська науково-практична конференція «В. І. Ленін і молоді», присвячена 50-річчю виступу В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу, в якій взяли участь і представники від комсомольців і молоді Кіровоградщини, в тому числі секретар обкому ЛКСМУ Володимир Кришечин, методист обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської Юлія Пажитнева, відповідальний секретар Онуфрійської районної організації товариства «Знання» Олександр Буланок, бригадир молодіжної тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізм» Новопархатського району Василь Моторний, секретар Добро-величківського РК ЛКСМУ Михайло Красковський, секретар Олександрівського МК ЛКСМУ Алла Труша та інші.

Про свої враження Юлія Пажитнева та Павло Марченко поділились на зборах обласної комісії по пропаганді знань серед молоді.

Збори обговорили питання про участь членів комісії в розгортанні пропагандистської, науково-методичної і організаційної роботи на вулиці XXIV з'їзду КПРС. Заходими, які було затверджено, передбачається систематичне читання лекцій для молоді, проведення циклів лекцій — «Ідеї В. І. Леніна в планах і діях КПРС».

Комсомол — вірний партії син». Кіровоградщина від з'їзду до з'їзду». Велика увага в заходах приділяється посиленню контролю за якістю лекційної роботи — влітку проводиться лекторів, рецензування та обговорення лекцій.

Н. РИБАЛКО, член обласної комісії по пропаганді знань серед молоді.

ХВИЛЮЮЧА ГОДИНА ЗУСТРІЧІ

Читацька конференція по книзі Г. Балицького «Війна вночі».

Цього дня в читальному залі Кіровоградської бібліотеки для дітей ім. А. Гайдара тиша прозорою пеленою затягнула довгі ряди стільців, хоч вони всі були зайняті юними читачами. На зустріч з автором книги «Війна вночі» нашим земляком, Героєм Радянського Союзу Г. В. Балицьким прийшли учні кіровоградських шкіл.

Цікавими і змістовними були виступи вихованців із середньої школи № 5 Талі Кудеєво, Полі Манько, Талі Тарнавської, Людмили Голуб, Талі Берези та інших.

Про своїх бойових друзів розповів автор, який і є героєм водночас книги. Григорій Васильович в роки Великої Вітчизняної війни пройшов з автоматом на грудях вогненні кілометри в тилу ворога поряд із народними месниками — партизанами. Його розповідь донесла до піонерів відлуння жорстоких боїв за нашу Радянську Батьківщину.

Читацька конференція тривала трохи більше години, але за цей час перед очима читачів бібліотеки ім. А. Гайдара перегоріли епізоди і героїчні роки.

На прощання учениця середньої школи № 5 Валя Мошук піднесла квіти Г. В. Балицькому.

Як продовження цієї конференції, а точніше, як підсумок її, сьогодні ми друкуємо рецензію П. Марченка на повість Г. Балицького «Війна вночі».

Григорій Балицький і Петро Романов завили на плечі вибухівку, узяли з воза бікфордів шнур, гранати, запали.

— Пішли! — спокійно подав команду Балицький.

Вони згиналися під вагою мішка з вибухівкою. Попрямували на освітлене в темряві вікно. А позаду з карабіном наготові — стрілецька підтримка — Іван Поліщук. Діставшись до насипу, Балицький і Романов поповзли річкаком. Доводиться обмацувати рукою кожен сантиметр дороги, прибирати каміння і скло, щоб нічого не дзвякнуло, бо, здається, над самісінькою головою чути кроки вартового. Ляпотить дощ. Сміливі повзуть далі. Нарешті — міст.

життям. Романов взяв дужою рукою Балицького, поволик не поволом, а пригинаючись, нашіпишки-бігом... Нарешті — укіс, разом скотилися в річкак. І тут землю струснув страшений вибух. Заскреготіли мостові ферми, щось шубовснуло у воду. Ніч спалахнула сліпучим сяйвом. А хлопці вже бігли від насипу. Ноги у Григорія відійшли. Піднявни ки сльоза на віз. Дід, Іван Якович Реп'ях, щосили потяг коня...

Це — один з багатьох епізодів, описаних у книзі «Війна вночі», яка нещодавно вийшла друком у видавництві «Молодь». Автор книги — наш земляк, Герой Радянського Союзу, нині — працівник Кіровоградського обкому КП України, Григорій Васильович Балицький. Він воював у прославленому партизанському з'єднанні О. Ф. Федорова, двічі Героя Радянського Союзу, був командиром диверсійної групи. Скільки складних операцій і сміливих нальотів. Операція за операцією. І кожна вимагала від Григорія Балицького та його бойових друзів надзвичайної витримки і мужності. Вихованець комсомолу, він завжди без вагань ішов на виконання найвідповідальніших завдань.

На одну з операцій він пішов разом з товаришами. Зайшли в хату. Та недовзі її оточили фашисти. Вороги хотіли будь-що взяти наших, кричали: «Партизани, ви оточені, здавайтесь!» У відповідь хлопці відкрили вогонь з вікон... Отак зав'язався бій — їх близько сотні, наших — трохи. Скоро загинув Гриша Булаш. Романова і Корчагіна було поранено. Німці кричали: «Здавайтесь! Даруємо життя». У відповідь Петро кинув останню гранату. Загинув Корчагін. Петро перейшов на горище. Звідти відстрілювався. Йому вдалося стрибнути з горища в городину, але німці і поліцаї помітили його, оточили. «Партизан, здавайся». Відстрілювався до останнього патрона. Останню кулю послав собі в скроню...

Про нього, як і про Миколу Попудренка, Івана Решетька, Бориса Поліщука і про кожного з безстрашних бійців, можна сказати словами нашого улюбленого письменника Миколи Островського: «...Все життя і всі сили були віддані найпрекраснішому у світі — боротьбі за визволення людства».

Документальна повість про народних месників може у великій мірі допомогти в роботі наших бібліотекарям, працівникам клубів, комсомольським активістам, піонервожатим, первинним організаціям товариства «Знання» у військово-патриотичному вихованні молоді змій. Книга спогадів Григорія Васильовича Балицького кляче нас, сучасників, до нових трудових подвигів, винить справжньому радянському патріотизму.

П. МАРЧЕНКО,
голова бюро комісії по пропаганді знань серед молоді Кіровоградської обласної організації товариства «Знання».

*) Григорій Балицький, Герой Радянського Союзу. Війна вночі. Видавництво «Молодь», К., 1969 р.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПАРТИЗАН ПРО ПАРТИЗАНІВ

Швидко під'язали заряди. Щоб не блиснув у темноті вогонь, накрили фуфайками, підпалили шнур. Все зробили навпаки...

— Треба відходити!.. Петро поповз. Григорій упряється руками в шпалу і... не підчуває ніг. Це робить спробу. Ні. Зразу ж присів. Одерев'яніли ноги, ніби вони чужі у нього. Задубіли, мабуть, од холоду. Іх паралізували тверді крижані рейки. Біль пронизує, а треба ж відходити. Це робить спробу. Ноги не слухаються. «Засинався», — майнула думка.

...Туга стискує серце. В грудях — холоднеча. Григорій заплющив очі і ніби падає в безодню.

Марення? Ні. Над самим вухом чує шепіт:

— Грицю, що з тобою?

Це повернувся Петро, не залишив товариша в біді. Ризикував своїм

Виступає Г. Балицький.

В залі конференції.

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

ЗНОВУ — ЧЕМПІОНСЬКИЙ ТИТУЛ

Кіровоградець Євген Рибальченко — чемпіон Радянського Союзу з мотокросу

В Полтаві закінчився чемпіонат країни з мотокросу в класах мотоциклів 175 і 350 кубічних сантиметрів. На цих змаганнях знову великого успіху домогся наш земляк комсомолець з Кіровограда Євген Рибальченко. Виступаючи в групі юніорів в класі машин до 175 кубічних сантиметрів, він випередив всіх своїх суперників і завоював титул чемпіона країни.

Євгену вручено спеціальний приз Полтавського обласного комітету комсомолу, як кращому молодому гонщику цих змагань.

В. ЧЕРКАС.

На знімках: (ліворуч) на трасі під час заїзду машини 350 кубічних сантиметрів; (праворуч) чемпіон СРСР серед юнаків кіровоградець Євген РИБАЛЬЧЕНКО.

Фото автора.

● СТАРТИ V ОБЛАСНОЇ

ЯКЩО ПЕРЕХОПИТИ ІНІЦІАТИВУ...

В знаменському спортзалі ДСО «Локомотив» два дні звучали суддівські свистки: тут проходили територіальні змагання першості області з гандболу у залі V обласної спартакіади.

Відношення між жіночими командами були вирішені вже першого дня. Збірня команда Кіровограда (тренер М. Биков) впевнено переграла молоді команди Знаменки — 25:3. Найбільше м'ячів на рахунок лідера атак кіровоградців Л. Корнілюк — 7.

Чоловічій команді обласного центру першого дня теж посміхнулось спортивне щастя. При жеребкуванні вони мали четвертий номер, який автоматично вивів їх у фінал.

Напівфінал проходив на рідкість напружено. Навальним атакам знаменців олександрійці протиставили спокійний розиграні м'яча з різким завершальним кидком. Ця тактика принесла їм успіх. Вигравши з рахунком 15:12, грішки вийшли до фіналу.

Фінальний матч був не тільки напруженим, а й нервовим і проходив з перемінним успіхом. Не раз рахунок був рівний — 4:4, 8:8, 9:9, 10:10, 13:13. В останній 20-хвилинці кіровоградці зуміли захопити ініціативу і переможно закінчити матч — 19:16. В цій зустрічі десять м'ячів у ворота олександрійців закинув граючий тренер кіровоградців В. Гурський.

Командам-призерам вручені дипломи обласного комітету фізичної культури та спорту, учасникам — грамоти.

В. СУРЖАН,
головний суддя змагань, суддя республіканської категорії.

● ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

РЕВАНШ НЕ ВІДБУВСЯ

Нещодавно збірна команда Кіровоградської ДЮСШ № 1 з кульової стрільби приймала гостей — юних майстрів потовеного ружбжу, вихованців спортивних шкіл Полтави. Тоді господарі були «гостинними» і виграли матчову зустріч. А через місяць знову знято чохли гвинтівки — юні кіровоградці приїхали до Полтави. В перший день змагань суперники розійшлися мирно. Якщо наші спортсмени мали першість у праві МП-4, то полтавчани випередили своїх суперників там, де змагались спортсмени з пістолетами. На другий і третій день змагань кіровоградці були не впевнені і майже без помилки у всіх шести видах програми впили верх над своїми суперниками.

В особистому залку найвищу оцінку отримали першоворядник Юрій Язпков та кандидат у майстри спорту Олександр Зам'ятин.

В. МІРВІЧ.

ТЕПЕР — ФІНАЛ

У Кіровограді в шаховому клубі ДСТ «Авангард» закінчилися командні змагання з шахів і шашок на першість обласної ради добровільного спортивного товариства серед робітників машинобудівної промисловості. В турнірі після упертої і напруженої боротьби перше місце зайняв колектив фізкультури заводу тракторних гідроагрегатів в складі першоворядників Геннадія Резникова, Миколи Карева, Івана Щербака, Володимира Бекаєва та Наталії Целуйко. На другому місці — колектив заводу «Чернава зірка», на третьому — завод вагони-мірвоальних приладів.

В змаганнях з шашок теж перше місце зайняв колектив фізкультури заводу тракторних гідроагрегатів в складі кандидатів в майстри спорту Георгія Бондаренка, Віктора Черкашина та чемпіонки області Катерини Ерст.

На другому місці — завод «Чернава зірка» і на третьому — завод вагони-мірвоальних приладів.

Три переможні змагання візьмуть участь у фіналі.

Г. ДУБІВКА,
головний суддя змагань.

● ФУТБОЛ

ЛЕДВЕ, ЛЕДВЕ...

На фіналі чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А» кіровоградський «Зірка» доводиться зустрічатися в основному з аутсайдерами і до того ж на своєму полі. Ці обставини давали підставу розраховувати на те, що вона зуміє полішити своє турнірне становище. Але слід визнати, що наші земляки проводять ці матчі не кращим чином. Нагадаємо, що в попередньому турі, приймаючи сумських спартаківців, які займають двадцяте місце, вони змушені були задовольнитися нічиєю (1:1).

Позачора гостями кіровоградців були футболісти «Гомель-маша» з міста Гомеля. Білоруські спортсмени перебувають ще в гіршому становищі, ніж сумчани, займають двадцять першу (передостанню) сходинку. Початок матчу був багатобічним для господарів поля. Вже на четвертій хвилині вони добились успіху. Гол у ворота гостей забив Андрій Товт.

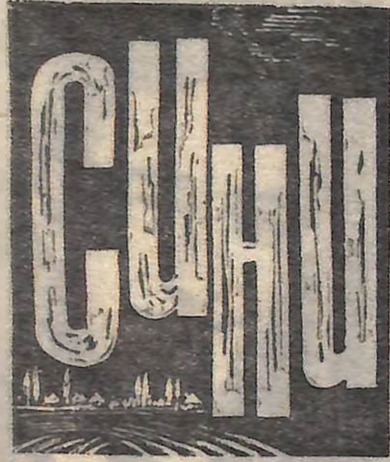
Через деякий час гомельчани порушують правила гри на своєму штрафному майданчику, за що суддя матчу признає пенальті. Його чітко реалізує Віктор Квасов.

Після цього кіровоградці, як і завжди в таких випадках, заспокоїлись досягнутим, ослабили увагу. Слід віддати належне їх суперникам. Програвши, вони не втратили надії відігратися. В другому таймі їх нападаючий Володимир Шуманський відкрав один гол.

Ще кілька небезпечних моментів ліквідували біля своїх воріт кіровоградці, ледве утримавши перемогу з мінімальною перевагою — 2:1.

1 листопада — передостанній тур для команд першої зони. «Зірка» прийматиме чернігівську «Десну». Пропущена гра кіровоградців з одеськими армієвцями відбудеться 3 листопада в Одесі.

Микола Стоян

ПОВІСТЬ

(Продовження. Початок в газеті за 29 жовтня).

— 3. —

Чорногорія. Дорога веде вгору і вгору, до блискучих колій залізниці, по яких не гуркочуть поїзди, до саду, до Широкого яру. Вітер колише на ньому срібні стебла ковилю... Невже тут ступить фашист?.. Невже тут ступить, бо ось є папка, є документи, є наказ, є партійне доручення евакуювати за Дніпро трактори.

І сам не помітив, як зупинився на схилі Широкого яру, а перед ним з сонця, з марева встала його Тарасівка і сорок курсантів, сорок комсомольців, що вчилися на трактористів, але евакуація не склалася, бо прийшло 22 червня 1941 року... Комсомольський секретар, чорнявий карокий Володя Жолудь, Редактор стінової газети із шрамом на лівій щопі (слід копита коня) Микола Смяк, Толя Паливода, два брати-близнята Павло і Данило Ярчуки, Григорій Папірний, Григорій Вільховий, Микола Добровольський, Максим Чорнуха, Анатолій Воронюк, Гнат Деркачико, Хома Бабенко, Антон Дрімлюга, Аврам Верба, Михайло Шепота та інші. Він зустрічався з ними майже щодня, і вони дисувалися, чому їх ніхто нікуди не каже. Що міг відповісти він їм? А виходить про них пам'ятали, готували ї ї для їхніх пап'юшу... І зразу ж постало питання: здолають вони шляхи до Дніпра? Шляхи, на які проклятуші німецькі літаки скидають смертоносні бомби? Шляхи, на яких так багато може бути несподіванок?

Здолають! Їм вірив секретар райкому партії товариш Смирнов. Він, Степан Якович, буде в них за старшого, та коли б доручили провести машини лише їм, провели б і Сини комсомолу, сини радянської землі.

От тільки вирухати треба найшвидше, а скільки ж ще черозв'язаних завдань — пал'не, харчі, запасні частини, прощання.

Його підхопила військова частинна, і через півгодини він зіскочив на грейдерний шлях, що спускався у Тарасівку.

— 4. —

За Мостом, на Садовій і на Солдатській падали солот'яні стріхи, — фашисти вчинили ще один наліт на село, — на майдані чорнили вирви, біля сільмагу лежав на землі понівечений, зелений від мочу журавель.

Степан Якович зупинився біля парку — і якщо те можна назвати в години великого горя великою радістю — зрадів: на трактори не впала жодна бомба... Десь не дали фашистам їх сквинути, відігнали, і вони скидали їх на стіни, на села, скидали навання, щоб залякати людей... Бо хіба ж військова ціль, військовий об'єкт — двічі із тусятами, чи старий позеленілий від мочу журавель?.. Кдси і весни, жовта акація, осоки та берестки своїми гілками прикрили від ворожого ока машини.

Його чекала і друга радість — йому назустріч виїшов Володя, мизий, хороший босоногий Володька з синьою велветовому піджачку і простих чорних штанах і відразу заговорив: — Ми всі тут, Степане Яковичу, чергували. З піском і логісегісниками.

— То й хлопці тут? — Після нальоту побігли по домівках дізнатися, що там. Кажуть, бабу Озірну в хаті — на смерть. А ланкову Галю Степаненкову — в груди, геть — пошматувало...

— А ти ж чого не побіг? — Все чекав. Я здогадався, чого вас викликали в райком партії.

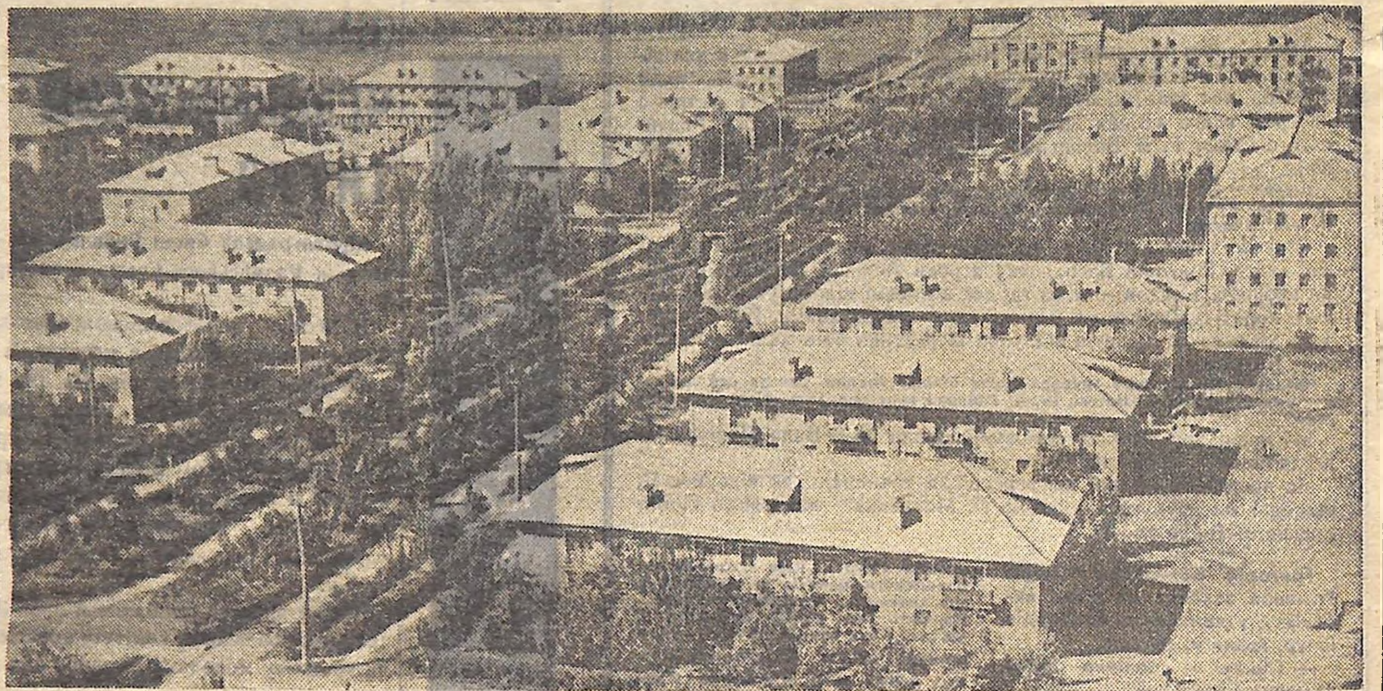
То він покликав усіх хлопців до машини, хвиля тепла підкочується до серця Степана Яковича. Ному хочеться обійняти Володю, поестися, ти рукою неслуханий хлоп'ячий чуб... Але він глухо сказав:

— Володька! Хлопці, наших курсантів — сюди, негайно. З речами і документами..

Сорок комсомольців, сорок курсантів, а з ними матері і бабусі, молодші братики і сестрички. Рідні хлопців теж давно чекали цієї години, чекали, коли з'явиться з папірцем Кирило Дрозд, у волохатій шапці, у фуфайці.

Заливали баки паливом, ладнали два великі причеви, котили бочки з паливом і мастилом, пантажили все, що могло знадобитись у далекій і трудній дорозі. Степан Якович поспав за секретарем і головою сільради. Поводі у парк збиралося все більше й більше людей, щоб провезти на війну ще один загін, на цей раз наймолодших тарасівців. Степан Якович сам оглядав кожну машину, вслухався у гул моторів, строний і вимоглиний, оглядав із Володею, який робив позначки у блокноті, записував, хто яку машину пореде, хто на першу ніч залишиться у резерві.

(Далі буде).

Селище Молодіжне Долинського району.

Фото В. КОВПАКА.

Д В И Ж Е Н И Е

Движенье, вечное движенье,
И строгие законы притяженья,
И бесконечное познанье бытия,
И неоткрытая еще Земля.

Орбиты, замкнутые туго, —
Движенье вечное по кругу,
По эллипсообразному маршруту,
Бока вздымающему круто.

Движение вокруг ядра,
Движение вокруг добра,
Что, воплотившись в хлеб и соль,
Легло на стол.

Самозабвенно на своих плечах
Вывосит Днепр большое лето,
Он, словно грузчик, весь пропах
Сосною, дьянями, цементом.

Чем ближе к морю — шире его шаг,
Хоть и сил как-будто не осталось,
И пот он входит в море
не спеша,
Смывая многодневную усталость.

Опять приходим мы к природе,
Свои ей жалобы несая,

И в ней сочувствие находим —
В ее полях, в ее лесах.

И так добра она бывает,
Так сплсходительна она,
Что все плохое убивает,
Как в море пенная волна.

Стаем мы благостней и чище,
Как добрый витязь детских снов,
...Она ведь строго с нас
не выщипет
За отпущение грехов.

Красноперые листья осени,
Золотые бока,
В паузине дрожат, как окуни —
В неводе рыбака.

Виктор ГАННОЦКИЙ.

ОСІННІЙ ДЗВІН

А сонця, сонця в голубій Софіївці
На виставці золочених одінь:
Лежать в парку веселими зав'язями
Кленове листя густо на воді.

Сюди заходиш — витри свої ноги,
Неначе камінь, викинь з серця
зло,
Тут дерева, непапачебо короги,
Над військом, що недавно
полягло.

Каштанів жовтих гаухувати
постріли
Салютом — по асфальтовій межі...
І дні снають гарячими перспасами
Свячені позолочені ножи.

Тут раптом тінь постане
гайдамаки,
В осіннім сонці шаблею змахне.
І Гонта з Умані примчить
з багряним факелом,
Помстяться за горе навісне.

...Я в Умані. Я знову у Софіївці
На виставці золочених одінь.
Мов на прилавку, у парку зав'язями
Лежить кленове листя на воді.

Яке повітря чисте і дзвінке,
Я п'ю його, я слухаю бентежно
Тріск вогнища і гуркіт літака,
І осені ходу необережну.

Упало листя шепотом до ніг,
Заплаує вітер в соннім очереті,
Неначе вистрілав, зірвався
дитячий сміх,
І стинився у листянім наметі.

Вже незабаром в свій далній
Багряне сонце ляже змиувати.
Осінь дні, як лебеді сумні,
У затишку останнього багаття.

У лісосмузі тополоній
Жінки розшукують гриби,
Ім у таку осінь динну
Життя любити — недолюбити.

Вони ідуть крізь дні і ночі,
Ідуть крізь молодість свою,
Спадає теплий сум на очі
У тополонію краю.

Вони самі в полоні згадок,
В промінні сонячного дня,
Де тільки листя тихо падає,
Пожухло пініється стерня.

Гриби — то тільки добрий
привід,
Щоб на годину чи на дві
Зустріть своє далеке диво,
У кимсь припоптаній траві.

Георгій ШЕВЧЕНКО.
м. Кіровоград.

НА 700 КАРБОВАНЦІВ!

Серед листонош та гро. бом, депутат сільради мадських розповсюджувачів преси в селі Журавлиці Голованівського району найкращих успіхів, добилася комсомолка Лариса Могиленець. Забудуюча сільським клубом, депутат сільради завжди серед людей. У ці дні молоду жінку можна зустріти серед комуністів перед партзборами, на тракторному стані, біля гаража, серед шоферів, на фермах місце-

вого колгоспу імені Чкалова. За дві неділі Л. Могиленець розповсюдила понад 150 газет і журналів на суму 700 карбованців. По 4 — 6 видань передпла тили

Є. Загородній, П. Швець, А. Янчук, В. Могиленець, В. Поліщук, Н. Майстеренко та інші.
Л. ПОЛІЩУК.
с. Журавлика
Голованівського району.

Погода

Сьогодні передбачається значна хмарність, короткочасні опади. Вітер західний, дуже спільний. Температура повітря 7-9 градусів тепла.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ПОНЕДІЛОК, 2 ЛИСТОПАДА. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 Телевісті, (К). 11.10 — Телефільм «Литовський цирк». (Кіровоград). 17.10 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.40 — Телевісті, (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — «Біля джерела партії». До 75-річчя з дня народження Петербурзького Союзу боротьби за визволення робітничого класу. (М). 18.35 — Телеагентство «Піонерія». (Ле-

пінград). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. 1. Гончаров — «Звичайна історія». Фільм-спектакль. (М). 21.45 — «Америка напередодні виборів». (М). 22.15 — В ефірі «Молодість». (М). 23.15 — Телевісті. (К).

ВІВТОРОК, 3 ЛИСТОПАДА. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Науково-популярний фільм «Роздуми про сучасника». (К). 12.00 — Телефільм «Карнавал юності». (Кіровоград). 18.40 — Назустріч

XXIV з'їзду КПРС. «Палітра». (Львів). 17.10 — Культура слова. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Художній фільм «Крах». 1 серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Спортивна передача. (М). 21.45 — «Не тільки про себе». Творчий портрет народної артистки СРСР П. Кушманченко. (К). 23.00 — «Парад юності». Циркова програма. (К). 23.50 — Телевісті. (К).

18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Художній фільм «Крах». 2 серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Телеграфна панорама. (М). 22.30 — «Старт-70». (К). 23.10 — «Мовою танцю». Творчий портрет солістки балету Львівського державного театру опери та балету С. Старикової. (Львів). 23.40 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00 — Для дітей. «Зірочка». (К).

СЕРЕДА, 4 ЛИСТОПАДА. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телеспектакль. (К). 17.10 — «Краса людська». Телеагента на а х. (Львів). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Концерт. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00 — «У нас у дворі». (М). 18.30 — Назустріч XXIV з'їзду КПРС. Репортаж. (Ворошиловград).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Галики, 2.